

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/2/2021
Identifikačné číslo spisu:	8413204330
Dátum vydania rozhodnutia:	21.01.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Mario Dubaň
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:8413204330.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu S. N., s miestom podnikania v Ž. XXX, X.: XXXXXXXXX, zastúpeného JUDr. Ľubošom Gilkom, advokátom so sídlom v Martine, Helsinská 33, proti žalovanej K. T. I., bývajúcej v I. D., R. XX, zastúpenej JUDr. Gáborom Szárazom, advokátom so sídlom v Starej Ľubovni, Garbiarska 20, o zaplatenie sumy 1 713,- eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 4 C 268/2013, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 20. augusta 2020 sp. zn. 7 Co 19/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) v poradí druhým rozsudkom z 29. novembra 2019 č. k. 4 C 268/2013-374 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 713,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 23. júna 2012 do zaplatenia. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že v marci roku 2011 strany uzavreli zmluvu o dielo v súvislosti so zhotovením záhradného domčeka. Vzhľadom na to, že nemal preukázanú dohodu strán o určení ceny za zhotovenie diela pevnou sumou, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná bola s ohľadom na § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka povinná zaplatiť žalobcovi cenu primeranú. Pri rozhodovaní vychádzal zo znaleckého posudku, v ktorom znalkyňa špecifikovala vykonané práce a materiál skutočne dodaný žalobcom na zhotovenie záhradného domčeka, pričom hodnotu týchto prác a materiálu určila za pomoci programu Cenkos na sumu 8 005,25 eur bez DPH ako cenu obvyklú v mieste a čase vykonania prác a dodania materiálu. Keďže žalovaná zaplatila žalobcovi za zhotovenie záhradného domčeka 6 000,- eur, vychádzajúc z ceny určenej znaleckým posudkom nároku žalobcu na doplatenie ceny za dielo žalovanou v sume 1 713,- eur súd prvej inštancie vyhovel. Naostatok konštatoval, že uvedený záver nebolo spôsobilé zvrátiť ani zhodné tvrdenie strán, že na zhotovenie záhradného domčeka bol použitý 1 m3 guľatiny patriacej žalovanej, keďže jej hodnota vo výške 180,- eur bola vzhľadom na výšku súdom určeného doplatku bez právneho významu. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový

poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej rozsudkom z 20. augusta 2020 sp. zn. 7 Co 19/2020 rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 C.s.p. ako vecne správny potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa stotožnil so závermi prvoinštančného súdu, že nebolo preukázané uzavretie dohody o určení konkrétnej ceny za dielo v rozsahu, v akom bolo dielo žalobcom v skutočnosti zrealizované. Ďalej uviedol, že v danom prípade išlo o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú však nebolo možné považovať za zmluvu formulárovú, nakoľko k zhotoveniu záhradného domčeka pre žalovanú došlo na základe individuálnych pokynov žalovanej. V súvislosti s hodnotením znaleckého posudku odvolací súd konštatoval, že hodnoteniu nepodliehajú odborné znalecké závery z hľadiska ich správnosti, keďže súd hodnotí len presvedčivosť posudku. Uzavrel, že znalkyňa X.. O. N. vo svojom znaleckom posudku riadne a podrobne zdôvodnila, akým spôsobom a za použitia akých metód dospela k záveru o obvyklej, teda primeranej cene prác a materiálu potrebných na zhotovenie záhradného domčeka a žalovaná hodnoverne nepreukázala tvrdenia spochybňujúce závery uvedené v predmetnom znaleckom posudku. Odvolací súd pre úplnosť konštatoval, že vykonanie dôkazu vo forme vyžiadania si výsledku daňovej kontroly vykonanej u žalobcu z Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky nebolo pre rozhodnutie vo veci potrebné, pretože ani prípadné porušenie daňových alebo účtovných predpisov žalobcom by nezbavovalo žalovanú povinnosti uhradiť ním uplatnenú pohľadávku. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie s tým, že súdy jej nesprávnym procesným postupom znemožnili, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C.s.p.). Namietala, že súd prvej inštancie v konaní prekročil svoju právomoc, keď bez návrhu žalobcu a bez súhlasu strán sporu pripustil zmenu právnej kvalifikácie nároku žalobcu. Ďalej sa nestotožnila s hodnotením dôkazov v predmetnom konaní, predovšetkým výpovede svedka K.. K. I., ktorú súdy nepovažovali za vierohodnú pre príbuzenský pomer so žalovanou. Dovolateľka spochybnila aj relevanciu znaleckého posudku X.. O. N., ktorá nestanovila všeobecnú hodnotu stavby, v dôsledku čoho nebolo na jeho základe možné stanoviť primeranú cenu diela. Vzhľadom na to konštatovala, že nebol dostatočne zistený skutkový stav. Navyše, keďže nebolo zrejmé, na základe čoho dospeli súdy k stanoveniu primeranej ceny a odvolací súd sa nevysporiadal s námietkami žalovanej spochybňujúcimi znalecký posudok, považovala napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné. Napokon uviedla, že žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal nákup fakturovaného materiálu a ani samotné navýšenie ceny diela, v súvislosti s čím súdy nevykonali žalovanou navrhované dôkazy. Dovolateľka dospela k záveru, že tým došlo k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie. Z týchto dôvodov navrhla rozsudky súdov nižších inštancií zrušiť, alternatívne napadnutý rozsudok zmeniť a v celom rozsahu žalobu zamietnuť.

4. Žalobca sa k podanému dovolaniu žalovanej písomne nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie podmienok pre odloženie vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 444 ods. 1 C.s.p. a v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.)ospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p.

8. Podľa § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Žalovaná vyvodzujúc prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. namietala dokazovanie a nedostatočne zistený skutkový stav súdmi nižších inštancií, ako aj odôvodnenie a nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

10. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

11. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4 Cdo 3/2019, 8 Cdo 152/2018, bod 26, 5 Cdo 57/2019, bod 9, 10) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

12. Dovolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súdy dospeli, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

13. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. Súdov oboch nižších inštancií v odôvodneniach svojich rozhodnutí podrobne popísali obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, vysvetlili, ako ich skutkové tvrdenia a právne argumenty posúdili, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili, prečo nevykonali ďalšie navrhnuté dôkazy, a zároveň citovali ustanovenia, ktoré aplikovali a z ktorých vyvodili svoje právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu sa vyporiadava so všetkými podstatnými odvolacími námietkami žalovanej a ostatnými rozhodujúcimi skutočnosťami. Myšlienkový postup súdov je v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky rozhodujúce skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijali.

13.1. Z odôvodnenia rozhodnutí súdov oboch nižších inštancií je zrejmé, z akých skutkových zistení a právnych úvah vychádzali, keď dospeli k záveru, že došlo medzi stranami k platnému vzniku ústne

uzatvorenej zmluvy o dielo a že mali preukázané, že žalobca zhotovil záhradný domček pre žalovanú na základe jej pokynov a vykonával práce v súlade s jej vôľou. Ďalej zrozumiteľne uviedli, prečo bolo potrebné pri určení ceny diela vychádzať z ustanovenia § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka a určiť cenu primeranú za predmetné dielo. Súd sa zároveň vysporiadali s otázkou výšky ceny za dielo, pričom presvedčivo zdôvodnili, prečo žalovaná neunesla dôkazné bremeno v súvislosti so spochybňovaním znaleckého posudku a správnosti stanovenej ceny, pričom sa stotožnili s použitými metódami znalkyne X.. O. N. pri formulovaní záverov o obvyklej, teda primeranej cene prác a materiálu potrebných na zhotovenie záhradného domčeka (porov. bod 47. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Vzhľadom na dovolateľkou uvádzané rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 92/2017 v súvislosti s odôvodnením stanovenia primeranej ceny dovolací súd pre úplnosť poukazuje na to, že uvedená vec bola skutkovo i právne odlišná od prejednávanej veci, pričom najvyšší súd v nej konštatoval nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý dostatočne neodôvodnil svoj záver o dojednaní ceny za dielo odhadom (a nie rozpočtom).

13.2. Na základe uvedeného možno konštatovať, že súdy pri hodnotení skutkových zistení a skutkových záverov neopomenuli vziať do úvahy žiadnu z namietaných skutočností, či skutočností, ktoré v konaní vyšli najavo, z uvedeného je zrejmé, ako a z akých dôvodov odvolací súd rozhodol a podľa názoru dovolacieho súdu má odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu (ktoré treba v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie chápať ako jeden vecný celok) všetky náležitosti v zmysle § 393 C.s.p. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. nemožno považovať to, že žalovaná sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožňuje a že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jej predstáv. Samotná skutočnosť, že dovolateľka so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutí súdov oboch nižších inštancií nesúhlasí a nestotožňuje sa s nimi, nemôže sama osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C.s.p., pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

14. Dovolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné dodať, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - porov. ustanovenie § 442 C.s.p., v zmysle ktorého dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p., avšak dovolací súd takúto vadu v posudzovanom spore nezistil.

15. Pokiaľ žalovaná namietala, že v konaní neboli vykonané ňou navrhnuté dôkazy, dovolací súd uvádza, že kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou strán sporu, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná (porov. § 185 ods. 1 C.s.p.). Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci súdu korigovať návrhy strán na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. Navyše, z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že

súd prvej inštalácie vykonal všetky žalovanou navrhnuté dôkazy a naopak dospel k záveru, že žalovaná neunesla dôkazné bremeno v súvislosti s jej tvrdeniami o dohode strán o určení ceny za zhotovenie záhradného domčeka pevnou sumou, resp. spochybňujúcimi závery znaleckého posudku. Odvolací súd dostatočne zdôvodnil, prečo nepovažoval za potrebné vykonať ďalšie žalovanou navrhnuté dôkazy (porov. bod 50. napadnutého rozsudku), a preto ani týmto postupom súdov nemohlo dôjsť k založeniu vady podľa § 420 písm. f/ C.s.p. (pozri aj I. ÚS 350/08).

16. Dovolateľka vyvodzujúc z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. tiež namieta, že súd prvej inštalácie prekročil svoju právomoc, keď bez návrhu žalobcu a súhlasu žalovanej pripustil zmenu právnej kvalifikácie nároku žalobcu.

17. Dovolací súd považoval uvedenú námietku za neopodstatnenú a pripomína, že občianske súdne konanie je ovládané zásadou iura novit curia (práva pozná súd). Strany sporu nie sú povinné uplatnený nárok, ani obranu proti nemu právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriať pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodit' plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je alebo nie je alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovie. Ak strana uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje ňou tvrdený nárok alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom strany a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú (k tomu tiež porov. 5 Cdo 196/2009).

18. Pre úplnosť sa žiada uviesť, že v danom prípade nedošlo zo strany súdu prvej inštalácie ani k neprípustnej zmene žaloby podľa § 140 C.s.p., čo sa svojou argumentáciou snažila naznačiť dovolateľka. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej splnenia povinnosti zaplatiť mu sumu 1 713,- eur spolu s príslušenstvom. V podanej žalobe ako rozhodujúce skutočnosti uviedol, že začiatkom roku 2012 so žalovanou uzavrel zmluvu o dielo podľa § 631 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorej predmetom bolo vykonanie drevárskych prác a zhotovenie stolárskych výrobkov, pričom po vykonaní diela žalovaná požiadala žalobcu o vykonanie ďalších prác nad rámec pôvodnej zmluvy o dielo, avšak doplatok za ich vykonanie už neuhradila. Súdy nižších inštalácií žalobe v tejto podobe vyhoviei najmä s poukazom na § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom je nepochybné, že vo svojich rozhodnutiach vychádzali z takto vymedzeného skutkového rámca, ktorý podriadili pod právne normy upravujúce záväzkový právny vzťah založený uzatvorením zmluvy o dielo, z ktorých zároveň bolo možné vyvodit' žalobcom požadované plnenie. V prejednávanej veci preto nedošlo k (neprípustnej) zmene rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe a ani k „prekvalifikovaniu“ uplatneného nároku. Naostatok dovolací súd zdôrazňuje, že zmenou žaloby nie je ani prípadná zmena právnej kvalifikácie, lebo právne posúdenie nároku patrí len súdu samému (porov. 5 Cdo 58/99).

19. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že žalovaná neopodstatnene namieta, že súdy nižších inštalácií jej nesprávnym procesným postupom znemožnili uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C.s.p.). Prípustnosť jej dovolania z tohto ustanovenia preto nevyplýva.

20. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovanej odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

21. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.